

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobkyně domáhá podle článku 263 SFEU zrušení rozhodnutí Komise K(2010) 4757 ze dne 13. července 2010, které bylo Irsku oznámeno dopisem ze dne 16. července 2010, kterým se zamítá žádost o bezpečnost kapacity pro nové trawlerly pro pelagický rybolov, které byly navrženy jako náhrada za MFV Pacelli a které nahradilo rozhodnutí o této žádosti, které bylo obsaženo v rozhodnutí Komise 2003/245/ES ze dne 4. dubna 2003 o žádostech obdržných Komisí o zvýšení cílů VOP IV za účelem zlepšení bezpečnosti, plavby na moři, hygieny, kvality výrobků a pracovních podmínek pro plavidla o celkové délce větší než dvanáct metrů (Úř. věst. L 90, s. 48) a které bylo v tomto ohledu zrušeno rozsudkem Soudu ze dne 13. června 2006, Boyle a další v. Komise, T-218/03 až T-240/03, Recueil, s. II-1699.

Na podporu své žaloby uvádí žalobkyně následující důvody:

Žalobkyně zaprvé uplatňuje, že žalovaná jednala bez právního základu. Článek 4 odst. 2 rozhodnutí Rady 97/413 ze dne 26. června 1997 o cílech a pravidlech restrukturalizace rybolovu Společenství v průběhu období od 1. ledna 1997 do 31. prosince 2001 k vytvoření trvalé rovnováhy mezi zdroji a jejich využíváním (Úř. věst. L 175, s. 27), je nadále vhodným právním základem pro napadené rozhodnutí a v důsledku toho Komise neměla k dispozici právní základ, aby přijala rozhodnutí jako *ad hoc* rozhodnutí.

Zadruhé žalobkyně uvádí, že Komise porušila podstatné formální náležitosti. Napadené rozhodnutí mělo být přijato podle postupu projednávání v řídicích výborech a tím, že rozhodla o přijetí rozhodnutí na *ad hoc* základě, porušila podstatné formální náležitosti.

Žalobkyně zatřetí uvádí, že nesprávným výkladem čl. 4 odst. 2 rozhodnutí Rady 97/413/ES Komise překročila své pravomoci, zejména tím, že vycházela z nerelevantních kritérií a nezohlednila definici „intenzity rybolovu“ stanovenou v rozhodnutí Rady 97/413/ES a v právních předpisech Společenství v oblasti rybolovu, které byly použitelné v okamžiku podání žádosti žalobkyně o bezpečnostní tonáž v prosinci 2001.

Krom toho napadené rozhodnutí obsahuje zjevně nesprávné posouzení žádosti žalobkyně o bezpečnostní tonáž. Rozhodnutí Komise o zamítnutí žádosti žalobkyně na základě většího prostoru pod hlavní palubou navrhované nové lodi ve srovnání s Pacelli, je zjevně nesprávné, stejně tak její závěr, že intenzita rybolovu navrhované nové lodi bude vyšší než intenzita rybolovu Pacelli.

Žalobkyně konečně uvádí, že Komise porušila právo na rovné zacházení. Zamítnutí žádosti Komisí na základě větších prostor pod hlavní palubou navrhované nové lodi představuje zjevný rozdíl v zacházení, který představuje zakázanou diskriminaci, ve srovnání se zcela odlišným přístupem, který byl zastáván jak v souvislosti se zacházením s některými žádostmi o dodatečnou bezpečnost kapacity přijatými v rozhodnutí Komise č. 2003/245, tak i s ohledem na jednu ze žádostí, která byla nejprve tímto rozhodnutím zamítnuta a poté v rozhodnutí Komise, oznámeném pod číslem dokumentu K(2010) 4765 ze dne 13. července 2010, přijata.

Žaloba podaná dne 27. září 2010 — Boyle v. Komise

(Věc T-461/10)

(2010/C 328/70)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Cathal Boyle (Killybegs, Irsko) (zástupci: A. Collins, SC, N. Travers, barrister, a D. Barry, solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobce

— zrušit rozhodnutí Komise oznámené jako dokument K(2010) 4751 ze dne 13. července 2010 ve formě dopisu určeného Irsku a oznámené žalobci dne 16. července 2010, kterým se zamítá žádost o zvýšení kapacity z důvodu opatření zvyšujících bezpečnost týkající se nového pelagického trawleru, který má nahradit MFV Marie Dawn, a které bylo přijato, aby nahradilo rozhodnutí Komise 2003/245 ze dne 4. dubna 2003 o žádostech obdržných Komisí o zvýšení cílů VOP IV za účelem zohlednění zlepšení bezpečnosti, plavby na moři, hygieny, kvality výrobků a pracovních podmínek pro plavidla o celkové délce větší než dvanáct metrů (Úř. věst. L 90, s. 48), které se týká uvedení žádosti a které bylo v rozsahu, v němž se týká žalobce, zrušeno rozsudkem Tribunálu vydaným dne 13. června 2006 ve spojených věcech T-218/03 a T-240/03, Boyle a další v. Komise, Sb. rozh. s. II-1699; a

— uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Projednávanou žalobou se žalobce podle článku 263 SFEU domáhá zrušení rozhodnutí Komise oznámeného jako dokument K(2010) 4751 ze dne 13. července 2010 ve formě dopisu určeného Irsku a oznámeného žalobci dne 16. července 2010, kterým se zamítá žádost o zvýšení kapacity z důvodu opatření zvyšujících bezpečnost týkající se nového pelagického trauleru, který má nahradit MFV Marie Dawn, a které bylo přijato, aby nahradilo rozhodnutí Komise 2003/245 ze dne 4. dubna 2003 o žádostech obdržených Komisí o zvýšení cílů VOP IV za účelem zohlednění zlepšení bezpečnosti, plavby na moři, hygieny, kvality výrobků a pracovních podmínek pro plavidla o celkové délce větší než dvanáct metrů (Úř. věst. L 90, s. 48), které se týká uvedené žádosti a které bylo v rozsahu, v němž se týká žalobce, zrušeno rozsudkem Tribunálu vydaným dne 13. června 2006 ve spojených věcech T-218/03 a T-240/03, Boyle a další v. Komise, Sb. rozh. s. II-1699.

Na podporu svého návrhu žalobce uplatňuje následující důvody:

Zaprvé žalobce uvádí, že žalovaná jednala bez právního základu. Článek 4 odst. 2 rozhodnutí Rady 97/413/ES ze dne 26. června 1997 o cílech a pravidlech restrukturalizace rybolovu Společenství v průběhu období od 1. ledna 1997 do 31. prosince 2001 k vytvoření trvalé rovnováhy mezi zdroji a jejich využíváním (Úř. věst. L 175, s. 27) i nadále představuje náležitý právní základ napadeného rozhodnutí, a Komise tudíž postrádala jakýkoli právní základ k přijetí předmětného rozhodnutí jakožto rozhodnutí *ad hoc*.

Zdruhé žalobce tvrdí, že Komise porušila podstatnou procesní náležitost. Žalobce uvádí, že napadené rozhodnutí mělo být podle rozhodnutí Rady 97/413/ES přijato v souladu s řídicím komitologickým postupem a že tím, že se Komise rozhodla přijmout předmětné rozhodnutí *ad hoc*, jednala v rozporu s podstatnými procesními náležitostmi.

Zatřetí žalobce tvrdí, že Komise tím, že nesprávně vložila čl. 4 odst. 2 rozhodnutí Rady 97/413/ES, překročila své pravomoci, jelikož se zejména opírala o irelevantní kritéria a opominula definici „intenzity rybolovu“ stanovenou v rozhodnutí Rady 97/413/ES a v právních předpisech Společenství týkajících se rybolovu použitelných v době podání žádosti o zvýšení prostornosti v důsledku opatření zvyšujících bezpečnost žalobcem v prosinci roku 2001.

Dále žalobce uvádí, že napadené rozhodnutí obsahuje řadu případů zjevně nesprávného posouzení žádosti žalobce o zvýšení prostornosti v důsledku opatření zvyšujících bezpečnost. Žalobce zejména tvrdí, že rozhodnutí Komise, kterým se zamítá žádost žalobce z důvodů většího prostoru pod hlavní palubou zamýšleného nového plavidla ve srovnání s Marie Dawn, je zjevně nesprávné, stejně jako její předpoklad, že

„intenzita rybolovu“ nového plavidla bude větší než „intenzita rybolovu“ Marie Dawn.

Konečně žalobce uvádí, že Komise porušila právo na rovné zacházení. Tvrdí, že odmítnutí žádosti Komisí z důvodů většího prostoru pod hlavní palubou jím zamýšleného nového plavidla představuje hrubé rozdílné zacházení, které představuje jeho nepřipustnou diskriminaci ve srovnání se zcela jiným přístupem zaujatým při projednávání některých žádostí o zvýšení prostornosti v důsledku opatření zvyšujících bezpečnost, jimž bylo v rozhodnutí Komise 2003/245 vyhověno, jakož i jedné ze žádostí, která byla původně v tomto rozhodnutí zamítnuta, ale později jí bylo vyhověno rozhodnutím Komise oznámeným jako dokument K(2010) 4765 ze dne 13. července 2010.

Žaloba podaná dne 27. září 2010 — Flaherty v. Komise

(Věc T-462/10)

(2010/C 328/71)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Thomas Flaherty (Kilronan, Irsko) (zástupci: A. Collins, SC, N. Travers, barrister, a D. Barry, solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobce

— zrušit rozhodnutí Komise oznámeného dopisem Irsku pod číslem K(2010) 4764 ze dne 13. července 2010, kterým se zamítá žádost o bezpečnostní kapacitu pro nové plavidlo s vlečnými sítěmi navrženého s cílem nahradit plavidlo MFV Westward Isle a kterým se nahrazuje rozhodnutí o uvedené žádosti obsažené v rozhodnutí Komise č. 2003/245 ze dne 4. dubna 2003 o žádostech doručených Komisí směřujících ke zvýšení cílů MAGP IV za účelem zlepšení bezpečnosti, plavby na moři, hygieny, kvality výrobků a pracovních podmínek pro plavidla delší než 12 m [*neoficiální překlad*] (Úř. věst. L 90, s. 48), jež bylo v rozsahu, v jakém se týká žaloby, zrušeno rozsudkem Soudního dvora ze dne 17. dubna 2008, Flaherty a další v. Komise (C-373/06 P, C-379/06 P a C-382/06 P, Sb. rozh. s. I 2649), a

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.